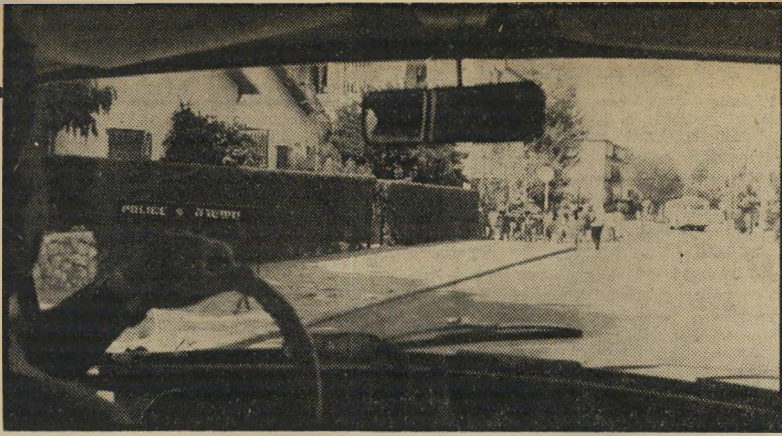

הד"ר יוסף שפירא נדרס

על-ידי מכונית שדהרה

על המדרכה — האם

היתה זו נקמה?

מת המכה הוא הועף אחורנית ולמעלה, ונשכב לכל אורך המיכסה. הראש שלו היכה בכוח עצום בשמשה הקדימית של המכונית, וריסקה אותה לחתיכות.

מההתנגשות בשמשה, נחתך עורפו של הרופא בצורה איומה. אני בעצמי ראיתי ארבעה חתכים על צווארו, מאוחר יותר כשהגעתי לבית החולים.

הפיאט המשיכה לדהור עם הרופא בערך שלושים מטרים — עד פינת המדרכה כשהגיעה לסופה, סטה הנהג במהירות ימין, והרופא נפל מעל המכונית והתגלגל עד מעבר לרחוב לתוך גדר של שיחים. הוא התגלגל כמו כלב. הרופא הגדול מת מות כלבים. זה לא הגיע לו.

מיד ראיתי שזה הסוף של ד"ר שפירא. וגם הבנתי שזה היה רצח, לא תאונה. אני נהג כבר 35 שנים, ונהג צריך לתמרן

נבט דרך המכונית
מקום הרצח (קטע המדרכה שבין מחסום המשי-טרה עד הפינה) כפי שנראה עליידי הרצח שישב במכוניתו. מידף המוות החל קצת לפני המחסום, והמכונית הדורסנית סטתה שמאלה ועלתה על המדרכה במהירות גדולה, גררה את קורבנה לכל אורכה, עד הפינה.

איינשטיין, רמת-אביב. עלה לארץ מצרנוביץ ב-1947, התחתן לפני שבע שנים. לזוג כיום תינוקת בת שנה וחצי.

„כמו בחלום

בלהות”

רצח לא ניסה כלל להימלט ממקום הרצח, ולכן לא הרגיעה אותו העובדה כי היה עד ראייה למעשהו.

„אני נותן גט לאשתי!” אמר הדורס.

„אני יודע שאני הולך למאסר-עולם!”

הרבה כתי לדרוס כן-אדם בצורה כזאת.

„החשוד ברצח נראה

כאילו לא איכפת לו”

כשראיתי את כל זה, צעקתי: „קחו את הילד. הרגו את ד"ר שפירא.” קפצתי מעל המעקה ורצתי לבית-החולים, שזה על-ידינו. נכנסתי לתור המודיעין ונתתי צעקה גדולה: „רוצו. הרגו את ד"ר שפירא. תודיעו למשטרה.”

הפקיד במודיעין ואחת האחיות שהיתה במקום נשארו המומים ולא הבינו מה אני מדבר. עד שיצאה האלונקה מבית-החולים, כבר הגיעו שני נערים, שנשאו בידיהם את הרופא.

נהג המכונית הדורסת, אחרי שהרופא התגלגל מהמכסה, עצר לרגע את המכונית, ושאל צעיר שעבר שם באותו רגע: „איפה המשטרה?”

הבחור ראה שהמיכסה העליון של המכונית כפוף, והשמשה הקדימית ממוצצת. הוא הבין שמהשה לא בסדר. והראה לנהג את הכיוון למשטרה. אני הגעתי למשטרה כמה דקות אחריו. (המשך בעמוד 26)

נפגשה עם אפולינסקי זמן קצר לאחר הרצח. זהו סיפורו המלא על המורדף למוות שהתחולל נגד עיניו:

זה היה בשבת אחרי הצהריים, ב-5:10 לפנות ערב. ישבתי על המרפסת עם נכדי בן השלוש. מכיוון בית-החולים השרון ראיתי את ד"ר שפירא חוזר מהעבודה כמו כל יום.

אמרתי לנכדי: „כשתראה את הרופא, תעשה לו ביד לשלום. אבל הרופא הקדים וניפנף בידו, כשהגיע מול המרפסת שלנו. ואז, כמו בחלום בלהות, זינקה פתאום מצד ימין של הכביש מכונית קטנה — פיאט 600 בהירה. היא סטתה שמאלה ועלתה על המדרכה במהירות של 70-80 ק"מ.

„הרופא הגדול

מת כמו כלב”

רופא המשיך ללכת כמה מטרים כשהמכונית דולקת אחריו. כ-20 מטר היא רדפה אחריו עד שמגיעה בו. הרופא קיבל מכה בחלק התחתון של חוט השדרה מהטמבון של המכונית. מעוצ-

העד היה ידיו ותיק של הרופא הנרצה — יאיר אפולינסקי, פרדסן המתגורר ברי-חוב קרן-קיימת 14 בפתח-תקווה — בדיוק מול המדרכה שעליה בוצע הרצח. **חוליות-כיפוי של „העולם הזה”**

ד"ר שפירא עקב מחלת מעיים, ונפטרה שם. לדברי האיש — עקב הונחה מצידו של הרופא.

פרטים נוספים שהעלו השוטרים: שם החשוד ברצח: צבי צוקר (39), מרחוב

רצח הרופא

כך נדרס הד"ר יוסף שפירא על המדרכה ליד ביתו בפתח-תקווה

צילום זה משחזר כיצד אירע רצח הרופא — על רקע מקום הרצח האמיתי: מכוניתו של הרופא נכנסה לתוך המיכסה של המכונית, והוא נשכב על המיכסה. הרופא נהרג מיד. (המשך בעמוד 26)